

Birthe Rønn Hornbech (V):

Man må da sige, at fru Lissa Mathiasen får noget ud af sin frihed i opposition og frihed til ikke at være med i et forlig. Jeg synes godt nok, fru Lissa Mathiasen er meget from.

De her problemer opstod jo i den forligsperiode, hvor Socialdemokratiet indgik forlig, og hvor jeg husker at det hverken var til at få penge til politiet eller kriminalforsorgen. Det er også helt all right. Socialdemokratiet førte en anden politik, og der var masser, der fik samfundstjeneste, for at man på den måde kunne skaffe fængselspladser. Det er kendsgerninger. Nu er fru Lissa Mathiasen helt vild og blodig, nu kan der altså ikke blive fængselspladser nok. Jeg konstaterer, at fru Lissa Mathiasen er kommet i opposition, og at hun er i sin gode ret til bare at skælde ud, og det gør hun så.

Jeg synes egentlig ikke, der er så meget at tilføje til justitsministerens meget grundige redegørelse, som vi bakker fuldstændig op om. Jeg skal bare fremhæve nogle enkelte elementer, for det er nødvendigt, når man nu har hørt fru Lissa Mathiasen, igen at understrege, at der altså ikke i mands minde er brugt så mange midler på kriminalforsorgen, der er ikke i mands minde etableret så mange fængselspladser som under denne regering. Det er trist, at det har været nødvendigt, men det har det altså været.

Jeg skal ikke begynde at gøre mig klog på, hvor meget kriminaliteten er steget, men det, man i hvert fald kan se, er, at politiet er blevet dygtigere, de har fået bedre redskaber, og det har hjulpet. Der sidder flere i varetægtsfængsel, hvilket justitsministeren også var inde på, og hvorfor gør der det? Det gør der, fordi der bliver taget flere, der er mistænkt for organiseret kriminalitet, og når de så bliver dømt, får de også højere straffe.

Regeringen og Venstre har ikke profetiske gaver, men vi følger op på den situation så hurtigt, vi har de fornødne tal, men man kan altså ikke bygge fængselspladser fra den ene dag til den anden. Men jeg kan forsikre fru Lissa Mathiasen om, at i Venstre vil vi gøre, hvad vi kan, for at blive ved med at få de fængselspladser, hvis det virkelig skal fortsætte med den alvorlige kriminalitet. Vi vil ikke vælge den vej, som fru Lissa Mathiasens parti valgte, at fordi man ikke havde fængselspladser og man ikke ville betale for det, i modsætning til denne regering, så gav man bare samfundstjeneste. Det er ikke en måde at føre kriminalpolitik på, for det var jo det, der var

grunden: at man ikke ville betale for fængselspladser.

I øvrigt mener jeg, vi stemte for det. Jeg har altid haft den opfattelse, at samfundstjeneste er en god sanktion, for hvis det viser sig, at man kan nøjes med det og de ikke begår kriminalitet igen, så var det godt, at man gjorde det. Men regeringens politik var her som ved så meget andet, at kriminalpolitikken overhovedet ikke var styret af en kriminalpolitisk opfattelse hos Socialdemokratiet, den var styret af økonomi og intet andet. Men det er da rart, at man har fået en kriminalpolitik, nu hvor man altså ikke kan få fængselspladser nok.

Jeg skal ikke gentage alle de initiativer, som ministeren har nævnt, men jeg kan sige, at regeringen lever meget godt op til det, som vi i Venstre foreslog i vores syv-punkts-plan for mange år siden, et meget nuanceret sanktionssystem. Vi har jo så gjort det, for at der virkelig skal være forskel – det skal kunne betale sig at opføre sig ordentligt, man skal kunne mærke, når man ikke opfører sig ordentligt – at vi er gået begge veje: De, der opfører sig ordentligt, har en chance for at blive prøveløsladt tidligere, og de, der absolut ikke kan opføre sig ordentligt, kan komme ind i Københavns Politis fængsler, hvor der nu bliver lavet en særlig sikret afdeling. På den måde er straffesystemet langt mere nuanceret end tidligere, og det hilser vi med tilfredshed i Venstre.

Jeg vil godt lige knytte et par ord til bemærkningerne fra ministeren om de ansatte. Det er klart, at det er et meget belastende arbejde ikke mindst at være fængselsbetjent. Det er vi meget opmærksomme på, og vi mener også, at niveauet for vold og trusler, hvor volden ligger på samme niveau som under den tidligere regering, fortsat er alt for højt. Derfor har vi jo også sørget for, at man altså ikke bare lige sådan kan slippe af sted med det uden at blive straffet.

Det er et stort problem, men vi er også nødt til at sige, at det altså ikke er noget, man bare kan afskaffe fra den ene dag til den anden. Der er derfor også taget en lang række tiltag for at hjælpe de ansatte, og man er også meget opmærksom på de ansattes pårørende. Alt i alt nogle gode initiativer, som vi kan støtte.

Den røde lampe lyser, men jeg vil lige sige, at vi altså bakker fuldstændig op om ministerens redegørelse, og jeg skal sige, at – nej, det skal jeg netop ikke.